

Халқ сўзи

Ўзбекистон — келажаги буюк давлат

2021 йил — Ёшларни қўллаб-қувватлаш ва аҳоли саломатлигини мустаҳкамлаш йили

1991 йил 1 январдан чиқа бошлаган

WWW.XS.UZ E-mail: Info@xs.uz

2021 йил 20 май, № 105 (7885)

Пайшанба

Сайтимизга ўтиш учун QR-кодни телефонингиз орқали сканер қилинг.

ЎЗБЕКИСТОН ПРЕЗИДЕНТИ «РОССИЙСКИЕ ЖЕЛЕЗНЫЕ ДОРОГИ» КОМПАНИЯСИ БОШ ДИРЕКТОРИНИ ҚАБУЛ ҚИЛДИ

Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёев 19 май куни «Российские железные дороги» компанияси («РЖД» ОАЖ) бош директори — бошқаруви раиси Олег Белозёровни қабул қилди.

Темир йўл алоқалари соҳа-сидаги ўзаро манфаатли ҳамкорликнинг янги йўналишлари ҳамда бутун минтақанинг транзит салоҳиятини самарали ишга солишга қаратилган муҳим инфратузилмавий лойиҳаларни илгари суриш йўллари кўриб чиқилди.

Давлатимиз раҳбари икки мамлакат темир йўл маъмуриятлари ўртасида, шу жумладан, халқаро тармоқ тузилмалари доирасида аънанавий яқин ва сермахсул ишбилармонлик алоқалари қарор топганини мамнуният билан қайд этди.

Пандемия шароитида, кенг ривожланган ва ўзаро интеграциялашган транспорт коммуникациялари, энг аввало, темир йўллар коронавирус оқибатлари ҳамда ўзбекистон билан Россия ўртасидаги савдо-иқтисодий ҳамкорликнинг жадал суръатини сақлаб қолишга хизмат қилгани таъкидланди.

Амалий шерикликни кенгайтириш, жумладан, мамлакатимизда темир йўллар тизимини тақомиллаштириш бўйича ҳамкорлик қилиш, юк ташишлар ҳаж-

мини кўпайтириш учун қулай шароитларни шакллантириш, қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини ташиш механизмларини йўлга қўйиш, йўловчи поездларнинг қатновини қайта тиклаш ва юқори малакали мутахассисларни тайёрлаш масалаларига алоҳида эътибор қаратилди.

Халқаро молиявий институтларни жалб қилган ҳолда Мозори Шариф — Кобул — Пешовар темир йўлини қуриш лойиҳасини биргаликда илгари суриш масаласи ҳам кўриб чиқилди.

Лойиҳани ҳар томонлама тайёрлаш, шу жумладан, техник ҳужжатларни ишлаб чиқиш ва қурилишни тез фурсатда бошлашга қаратилган ишларда иштирок этиш юзасидан келишувга эришилди.

«РЖД» раҳбари Олег Белозёров тармоқ компаниялари темир йўллар соҳасидаги шерикликнинг устувор вазибаларини амалга оширишда кенг қўламда ҳамкорлик қилишга тайёр эканини таъкидлади.

Ў.А.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Матбуот хизмати сурати.

«Халқ сўзи» учун махсус

ОРОЛБЎЙИ МИНТАҚАСИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ ВА АҲОЛИ ҲАЁТИНИ ЯХШИЛАШ ЯНГИ КўЛАМ КАСБ ЭТМОҚДА

БМТ Бош Ассамблеяси томонидан Оролбўйи минтақасини экологик инновация ва технологиялар зонаси, деб эълон қилиш тўғрисидаги резолюция қабул қилинганини халқаро жамоатчилик вакиллари олқишламоқда.

Цзян Янь, Хитойнинг Ўзбекистондаги элчиси:

Хитой томони мазкур резолюциянинг ҳаммуаллифи сифатида бу воқеадан чин дилдан хурсанд.

Сўнгги йилларда Президент Шавкат Мирзиёев раҳнамолигида мамлакат ичида ҳамда хорижий ҳамкорлар билан биргаликда Оролбўйи минтақасида атраф-муҳитни тиклаш, ижтимоий-иқтисодий аҳволни яхшилаш борасида фаол олиб борилаётган эътиборга молик ишлар самара бермоқда.

— 18 май куни БМТ Бош Ассамблеяси 75-сессиясининг ялпи мажлисида Ўзбекистон Президенти томонидан тақлиф этилган Оролбўйи минтақасини экологик инновация ва технологиялар зонаси, деб эълон қилиш бўйича махсус резолюция бир овоздан қабул қилинди.

ОЛАМ ДАРДИ

Резолюция асосида амалга оширилаётган вазифалар ҳудуддаги экологик вазиятни юмшатишга хизмат қилади.

Орол денгизи қуриши оқибатида келиб чиққан экологик вазият нафақат Ўзбекистон ёки минтақамиз, балки сайёрамизнинг экологик тизимига ҳам салбий таъсир кўрсатмоқда. Аммо уни бартараф этиш масаласида бутун дунёнинг куч ва имкониятларини бириктиришга кўп йиллар давомида аниқ ташаббус ёхуд уни илгари сурадиган етакчи бўлмасдан келди.

Муносабат

Шавкат Мирзиёев Президентлик ваколатига киришиши билан ана шу масалага жиддий эътибор қаратди. Дастлаб 2018 йил августда Туркманбўши шайхиди ўтказилган Оролни қўтқариш халқаро жамғармаси таъсисчи-давлатлари раҳбарлари йиғилишида бу масалани илгари сурди. Кейин эса ўтган йил сентябрда БМТ Бош Ассамблеясининг 75-сессиясида аъзо давлатларни мазкур масала бўйича

махсус резолюцияни ишлаб чиқиш ва қабул қилишга чақирганлигини барча яқини билади. Кунин кеча ана шу ҳужжат БМТ Бош Ассамблеясининг 75-сессияси ялпи мажлисида бир овоздан қабул қилингани барчамизни мамнун этди. Негаки, ундан ўрин олган долзарб вазифалар ижроси Оролбўйи ҳудуддаги экологик вазиятни юмшатишга ишонимиз.

МИЛЛАТПАРВАР

«...Шавкат Мирзиёев дадил амалга оширган яна бир энг муҳим жиҳат шуки, буни мен озодликка эришганимиздан кейинги буюк ва тарихий ислоҳот, деган бўлардим, пахта далаларига сочилиб кетган миллат болаларини эгатлардан қайтариб олди. Унинг эгилган боши, тупроққа қоришиб кетган қадр-қимматини тиклади... Мамлакат халқаро ҳамжамият олдида «Болалар меҳнати», «Аёлларни оғир ва хатарли меҳнатга жалб қилиш», «Мажбурий меҳнат» деган таъна-дашномлар, исноддан қутулди, турли иқтисодий чекловлардан озод этилди».

2 ва 3-саҳифаларга қаранг.

Қудратилла РАФИҚОВ, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Сенати аъзоси, сийёсатшунос

Ўзбекистон — Индонезия:

ЎЗАРО ҲАМКОРЛИК ЮКСАК БОСҚИЧДА

Ижтимоий ҳаётнинг турли соҳаларини ривожлантириш юзасидан тажриба алмашишга йўналтирилган парламентлараро дўстлик гуруҳларининг доимий мулоқотлари, амалий учрашувлари давлатлараро ўзаро ҳамкорликнинг янада мустаҳкамланишига хизмат қилмоқда.

Ўзбекистон ва Индонезия давлатлари ҳамкорлигининг бу галги учрашувлари, Индонезия парламенти Вакиллар палатаси Спикерининг ўринбосари Раҳмат Гобель бошчилигидаги делегациянинг Олий Мажлиси Қонунчилик палатасига ташрифи кун тартибидан жаҳондаги мураккаб эпидемиологик вазият оқибатларини, унинг жамият ҳаётига келтирган салбий таъсирларини юмшатиш, ўзаро кўп қиррали алоқаларни янада кенгайтириш масалалари ўрин олгани эътиборга молик.

Акс садо

Мухтабар ХУСАНОВА, Олий Мажлиси Қонунчилик палатаси депутаты, «Ўзбекистон — Индонезия» дўстлик гуруҳининг аъзоси:

— Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Қонунчилик палатаси ва Индонезия Республикасининг Халқ вакиллари кенгаши ўртасидаги «Ўзбекистон — Индонезия» дўстлик гуруҳининг қўйи палатада ўтказилган учрашувида ҳамкорликнинг янги соҳалари юзасидан фикр алмашилди. Эътиборга мо-

лик жиҳати шундаки, унда парламентлараро алоқаларни мустаҳкамлаш, олий таълим муассасалари ўртасида талабалар алмашиш, савдо-саноат, қишлоқ хўжалиги соҳаларидаги ришталарни тақомиллаштириш йўналишлари эътиборда бўлди. Айниқса, мамлакатимизда зиёрат туризмни кенг йўлга қўйиш, буюк аждодларимизнинг қадимжолари, ноёб асарлари билан танишиш, тарихий маданий-маърифий мерос объектларига ташрифлар уюштириш юзасидан кенг қўламли комплекс тадбирлар режасини ишлаб чиқиш тақлифлари илгари сурилди.

«ЎЗ БОШПАНАНГ БЎЛГАНИГА НИМА ЕТСИН!»

дейди фарғоналик Шаҳноза Ҳайитова

Бу дунёда имконсизликдан ҳам ортқ дард борми? Кўзингизнинг оқу қораси бўлган норасида бўлган учин дорига пул тополмай, кечаси билан гўдагингизни мажолсиз кучоқлаб йиғлаб чиқиш нечоғли азобли...

Сенатор ва ҳаёт

Тўрт йил электр нурусиз, тоқдан бир шингил узум узиб ея олмай, тандирда бир сават нон ёполмай, каталакдек қоронғи уйда минг ҳадик билан яшашни тасаввур қила оласизми? Болаларингизга янги кийим олиб бера олмагансиз, дарс тайёрлашни учун шароити бўлмаса, дидингизни кимга айтасиз?..

Бу оила ҳаётининг кутилмаган зарбаларидан кўп азият чекди. 2020 йили уч ёшли Мухаммадаов онкологик касаллик туфайли ўн гулдан бир гули очилмай сўлди, орадан ярим йил ўтиб-ўтмай оила бошлиғи Илҳом Ҳайитов 41 ёшида жигар хасталигидан вафот этди.

Икки беморда қайта-қайта жаррохлик амалиётлари ўтказилиб, оиланинг иқтисодий аҳоли ўта ночор қолган эди. Шундан сўнг Шаҳноза Ҳайитова турмуш ўртоғидан ёдгор икки қизи — 11 ёшли Шахло ва 7 ёшли Лобар билан ота уйида яшай бошлади. Ортмизда хотин-қизлар, кам таъминланган оилаларга кўрсатилаётган эътибордан руҳланиб, Олий Мажлиси Сенатига уй-жой қуришда ёрдам сўраб мурожаат қилди. Сенат аъзоси, «Нуроний» жамғармаси Фарғона вилояти бўлими раиси Топоводи Холдоров бу оила шароитини ўрганди.

Фарғона вилояти ҳокими-Мирзиёев томонидан жамият ҳаётида эзгу кадрият ҳамда аъналарни чуқур қарор топтириш, халқимиз, айниқса, ёш авлоднинг маънавий-интеллектуал салоҳияти, онгу тафаккури ва дунёқарашини юксалтириш, элу юрта муҳаббат ҳамда садоқат туйғуси билан ашайдиган баркамол шахсини тарбиялашда бекиёс аҳамиятга эга бўлган китобхонлик маданиятини оширишга алоҳида эътибор қаратилмоқда.

ПАРЛАМЕНТ КУТУБХОНАСИ ЎЗГАЧА ФОРМАТДА ИШ БОШЛАДИ

Олий Мажлиси Қонунчилик палатасида парламент кутубхонасининг очилишига бағишланган маънавий-маърифий тадбир бўлиб ўтди.

Тақдимот

Унда Олий Мажлиси Қонунчилик палатаси депутatlари, Сенат аъзолари, Ахборот ва оммавий коммуникациялар агентлиги ҳамда Алишер Навоий номидаги Ўзбекистон Миллий кутубхонаси ходимлари, олимлар, журналистлар иштирок этди.

Тадбирни Олий Мажлиси Қонунчилик палатаси Спикери Нурдинжон Исмоилов кириш сўзи билан очди. Ўзбекистон тараққиётининг бугунги янги босқичида Президент Шавкат

Мирзиёев томонидан жамият ҳаётида эзгу кадрият ҳамда аъналарни чуқур қарор топтириш, халқимиз, айниқса, ёш авлоднинг маънавий-интеллектуал салоҳияти, онгу тафаккури ва дунёқарашини юксалтириш, элу юрта муҳаббат ҳамда садоқат туйғуси билан ашайдиган баркамол шахсини тарбиялашда бекиёс аҳамиятга эга бўлган китобхонлик маданиятини оширишга алоҳида эътибор қаратилмоқда.

I

Чигал ва мураккаб, тангу тор вазият одам боласи нечоғли ҳимосиз ва бир имдодга муҳтож эканини мудом аниқ намойён этиб келган. Биз буни кечаги ва бугунги кунларимиз мисолида ҳам кўридик, кўряймиз...

Ўтган йили катта ваҳима билан бошланган, ҳамон ўз куткуси билан бутун инсониятни айрича бир ҳадикка солиб турган коронавирус пандемияси манаман деган одамлар, ҳатто оламга қозилик даъвосидаги давлатларнинг ҳам озғига талқон солиб қўйгани бор гап. Ўлим ҳақидаги кунлик статистикалар, пандемия сабаб иқтисодиётлардаги инқирозлар қўлланаси одамларни ҳам, ҳукуматларни ҳам шошириб қўйди. Жаҳондаги умумқайфият траекторияси трагик мотивларга қўришиб кетди. Бунинг устига, дунёнинг турли бурчларида давом этаётган қонли тўқнашувлар, сиёсий низоолар, келишмовчиликку фиску фуҷурлар, талотумлар натижасида оддий одамларнинг турмуши издан чиқаяётгани, тинч аҳолининг ёстиғи қуриётганини кўриб туриш ҳар қандай кишининг юрагига адоқсиз оғриқ солади.

...BBC рус хизмати Нигерияда қуролли тўдалар мактаб ўқувчиси бўлган 300 нафар қизни товои пули эвазига гаровга олгани ҳақида хабар берган март ойи ўрталарида мен Сурхондарё вилоятида сафарда эдим. Президентимиз топириғига кўра, вилоятда хотин-қизлар муаммоларини ҳал этиш, уларга зарур ёрдам кўрсатиш, аёлларимизнинг ҳаётини ўзгартиришга йўналтирилган ҳаётбахш артерия — «Аёллар дафтари» фаолиятини ўрганаётган эдик.

Бироқ зикр этилган бу хабар, гарчи дунёнинг нариги бурчида содир бўлган эса-да, қалбимни ранжитди, ҳаёлларимни тўзғитиб юборди, оромимни ўғирлади. Зотан, воқеа инсонлар, норасида болалар билан боғлиқ эди. Ҳар бир одам боласининг бу дунёдан рўшнолик кўриши, бахт ва иқболга бурканиб яшашга ҳаққи бор. Ва бу адолатдан бўлади!

Аммо кўҳна дунёнинг тартиботи шундай эканки, унга кўра, адолат билан хиёнат, одиллик билан разиллик, муҳаббат ва қабҳат мудом ёнма-ён юрар экан. Маълумотларга кўра, биз замонавий деб атаётган бугунги оламда содир этилаётган ёвузликлардан энг кўп жабр чекаётганлар аёллар ва болалар экан. Ҳатто парадокс: бир қўлимиз билан овозкунайтиргични тутиб, «биз тараққиётнинг чўққисига чиқдик, коинотни забт этдик, инсон ҳуқуқлари тўлиқ таъминланди», дея хайқирамиз, иккинчи қўлимиздан эса разиллик ва қабҳат қамчисини ташламаймиз. Бунда жабр кўраётган, таъбир жоиз бўлса, қамчидан озор чекаётганлар эса аёллар ва болалар бўлиб қолмоқда.

Яқинда «Еuronews» аёллар учун энг хавфли давлатлар ўнталигини маълум қилди. Улар орасида тараққий этган, «бугунжаҳон полицияси» ролини қўлга олишга даъво қилаётган давлатларнинг ҳам борлиги кишини безовта қилади, албатта. Шулар ҳақида ўйлаганда беихтиёр Лев Толстойнинг зулмга қарши исён тарзида айтган қўйидаги гапи ҳаёлда айланади: Одамларни осадиган иншоот — дорнинг оғочи қайси дарахт танасидан ясалар экан?!

Албатта, даҳоларнинг меҳр-муҳаббат, эзгулик, инсонпарварликини ёқлаб айтаётган бундай ўтли нуқталар бугун ҳам қулқоққа кўп чалинади. Бу эса дунё мудом тўлғамга ичида эканини кўрсатади.

Мана, дунёга бир қаранг, нималар бўлаётир Ер юзиде? Шарқ ўлкаларини чулганган уруш, тараққий топан мамлакатларда содир этилаётган қонли ҳужум ва террор, одамлар юз-кўзидаги қўрқув ва саросима, гўдагини баргига босиб балодан қочиб бораётган мушгипар келинчақка қараб, юрак-бағринг тўз селгандай анишади.

Кеча яна телеэкранда бир болани кўрсатишди. Журналист ундан:

— Орзуниг нима? — деб сўради.

Уруш боласи ҳасратли нигоҳда шундай жавоб берди:

— Эрталаб уйкудан турганда ота-онам билан опа-укам уйда, эсон-омон бўлса бас...

Аслида, дунёни остин-устун қилаётган ёвузлар ҳам, уларнинг қинли-ғаразли илдоси ҳам ўша бечора боланинг ёки Нигерияда гаровга олинган 300 нафар мушгипар қизнинг қатра кўз ёшига арзимайди. Шундай кезларда беихтиёр кўнгида бир ўқин буй кўрсатади: ҳаёт нима учун берилди? Ору-ҳавасли инсонлар яхшиликка интилиб яшашни учун эмасми?!

«Боғ ҳаёли боққа, дўкон ҳаёли дўконга олиб боради», дейди Мавлоно Румий. Ният самимий бўлса, кўнгиларини равшан этувчи ишлар ҳам, ободлик тинчлик, фаровонлик ҳам йўлимизда бўлади, деганидир бу.

Шуларни тахайюл ва тафаккур мезонларида солиштирар экансиз, бугун ҳаётимизда юз бераётган ўзгаришлар, мамлакатимизда амалга оширилаётган ишлар кадр-қиймати кўзинга бошқача кўриниб кетади. Зотан, биз ҳам қийинчилигуг азоб-укубатни, мустабидлик ситамларини кўп ва ўқуб тогган халқмиз. Буни билиш, англаш учун эса ўтмишимизга бир назар ташласак, ўйлайманки, масала янада ойдинроқ кўринади.

II

Бу Ватан ўтмиши, ҳақиқатан ҳам, оғир ва чигал. Қонли истилолар рўҳимизда битмас-туганмас жароҳат қолдирган. Агар биз ўша босқинлар замирига назар ташласак, ўша истилолар арасида, қийин ва оғир палларда, халқ ўз ҳолига ташлаб қўйилганига ва яна ҳам ачинарлиси, мислсиз хиёнатларга гувоҳ бўламиз.

Муаррихларнинг таъкидлашига, ҳар бир истило халқ хотирасида ўнганмас асорат қолдиради. Буни «оқлошшо» босқини, айниқса, шўро сиёсати, коммунистик мафкура зулми мисолида яққол кўриш мумкин. Албатта, ўтган тарихий синсилалар миллий ўзлигимизга етказган зиён ва тушунчалар ҳамон онг остида яшаб келаётир. Буни туриш-турмушимиз, ҳаёт тарзимизда ҳам кўриш мумкин.

Юзлаб йиллар халқимиз бошига битмас-туганмас балоларни ёғдирган пахта сиёсати келтирган қулфатлар ҳақида бугунги ёшлар кам нарса билади. «Оқ олтинни олтин қўллар яратади» деган баландпарвоз шiorлар остида неча авлод умри қуйиб кетганини, мажруҳ ва касалманд болалар, бугун умр қадоқ қўллар билан ер тирмалаб, қосаи оқмақор одамлар тақдирини ҳақида ўйлаганда ҳар қандай виждонли одамнинг кўзида ёш ҳалқаланади...

III

1986 йил ноябрда КПСС Марказқўми Бош қотиби Михаил Горбачев расмий ташриф билан Ҳиндистонга сафар қилади. У Тошкентда тўхтаб ўтади ва аэропортда республиканинг ўша вақтдаги раҳбарияти билан суҳбатлашади. Улар «тозалаш» борасида олиб бораётган мудҳиш ва қаҳшатқич ишлари ҳақида ҳисоб беради.

Аммо Бош қотиб бу ишларни қониқарсиз, деб топади. Айниқса, республикада диний маҳдудлик, бидъат ва хурофотга берилиш авж олганини алоҳида таъкидлайди. «Совет Ўзбекистони» газетасининг ўша даврдаги таҳлимининг кўздан кечирсангиз, Бош қотиб: «Диний маросимларга қарши қатъий ва муросасиз кураш олиб бориш, атеистик пропаганда кучайтириш зарур, бу ишда ҳеч қандай мафкура ҳарфларда уқтирганига гувоҳ бўласиз».

Хуллас, ўша йили аҳолини атеистик рўҳда тарбиялаш мавзусида ягона сиёсий кун ўтказилди. Диний, умуман, арабча ёзувдаги китобларни йиғиб

йўқ қилишга қарор қилди... Уларнинг қўлидаги гербицид ва дефолиант мамлакат учун қиргин, очарчилик ва қаҳатчилик туғдирувчи қурол эди, аслида...».

Олимнинг ёзишча, Жанубий Вьетнамга 90 минг тонна гербицид ташланган. Ва бу мудҳиш оқибат келтириб чиқарган.

Ўзбекистонда эса фақат 70—80-йилларнинг ўзиде ҳар гектар ерга солинган гербицид — 2,2, дефолиант — 16,2, инсектицид 36 килограмми ташкил этади. Энди ўзингиз ҳисоб-китоб қилинг. Ўша вақтларда 4 миллион гектардан ортқ майдонга пахта экилган. Ва энг зарарли дефолиант — бутифос қўлланилган.

Натижада эса ўша вақтда республикада оналар ва болалар ўлими, камқонлик, юқумли сариқ ва жигар-бўйрак тоши, ошқозон-ичак, тиф ва паратиф, қоқшол ва бруцеллёз каби касалликлар кенг ёйилган. «Ўзбекистон адабиёти ва санъати» газетасининг 1988 йил 4 ноябрдаги сониде Қорақалпоғистон аёлларининг 90 фоизи анемияга мубтало бўлгани таъкидланади. Навоий туманидаги «Қизил Ўзбекистон» колхозиде эса 2 315 нафар бола бўлиб, улардан 45 фоизининг организми касал

улкан ер ости ва усти бойлиқларига эга мамлакат аҳолиси нима учун оғир турмуш шароитига мубтало эди. Улар нега муҳожирлик йўлини танлашга мажбур эди, нега миллат ўғлонларининг қадди камондай бўкилиб қолди?

Албатта, бунинг ўзига яраша сабаблари бор эди. Улардан бири шукки, иттифок қўлагач, биздаги ўша пайтдаги раҳбарият, афтидан, мамлакат иқтисодиётини собиқ марказ таъсиридан тезроқ ҳалос этишга киришди. Бу эса бутун иттифокни ўрғинмақ тўридай қураш олган саноят ҳалқасидан, умуммеханизмдан узилишни тақозо этарди. Унга кўра, фаолияти иттифокдошлар, асосан, Россияга қарам бўлган завод ва фабрикалар конвейерлари бирин-кетин тўхтатилди. Холисанилло айтганда, бу қарорни миллий суверенитетни мустақамлаш, тезроқ мустамақла таъсиридан қиқш йўлидаги қадам сифатида олқишлаш мумкин эди. Бироқ қутилмаганда бу иш ўз акс таъсирини кўрсата бошлади. 90-йиллар бошида узил-кесил, билвосита назардан четга суриб қўйилган пойтахтдаги «Тошкент авиасозлик заводи», «Ташсельмаш», «Ўзбексельмаш», «Тошкент трактор заводи»,

Энг аввало, кўзга ярқ этиб ташланадиган жиҳат шу бўлдики, бошланган ислохотлар натижасида давлатнинг жамиятга, одамларга риторикаси — муносабати ўзгариб кетди. Янги ҳукумат ишни илгаригидек мавжуд вазиятни жамиятни, фуқароларни айблаш йўли билан ҳаспўшлашдан тийилиб, бундай абгор ҳолга тушишда тизимнинг, давлатнинг айби, камчиликлари нималардан иборат эканини аниқлашдан бошлади. Ва ўз ўрнида мавжуд вазият ва аҳвол учун халқдан кечирим сўрашга, муаммоларни тан олишга ўзида куч, сиёсий ирода топа олди. Энг оғир муаммо — миграция масаласи очик кун тартибига чиқди. Мамлакат тарихиде илк бор жамиятимизда камбағаллик илдииз отгани, турмуши оғир одамлар мавжудлиги тан олинди.

Президент 2018 йил Сурхондарё вилоятига ташрифи давомида ўша кунлари Қозғистоннинг Оқтўба вилоятида фожали ҳодиса туфайли ҳалок бўлган фарзандларимиз рўҳига Куръон тиловат қилиб, «бунда бизнинг, давлатнинг ҳам айби катта», дея надомат чекиши давлатнинг одамларга, элга қарашни қай йўналишга ўтганини аниқ ифодалаб берди, десам, янглишмайман.

МИЛЛАТЛАРВАР

олиш ва ўтда ёқиш авж олди. «Наврўз» айёми таққиланди ва унинг ўрнида «Навбахор» деб аталган замонавий байрам ўтказиш тавсия этилди. Сумалак пишаётган дошқозонлар тўнкарилди. Дафн маросимиде жаноза ўқил, Аллоҳ таоло номини зикр этиш, қабртошга ҳўлол тасвирини солиш, ҳатто чопон қийиш ман этилди. Бусиз ҳам «Ўзбек иши», «қўшиб ёзиш» деган таҳқирлар, авж олган «кама-кама» халқ юрагини ўртаб юборган эди. Устига-устак, ўша кезлар марказда ўтирган «ақили»лардан бири қабристонлар билан ҳам қизиқди: «Қаранг, қанча ер исроф бўп ётибди! Бузиб, пахта экиш керак! Ўлганларни кремация қилиш зарур!» дейди...

Пахта сиёсати шундай эди. У тириклар тугул марҳумларнинг рўҳини чирқиратишдан ҳам тоймаган. Умумий маънода гапирганда, Туркистонни пахтанинг қўлига айлантириш замирида уч дарёни бўғиб ташлаш, денгизни қуриштиш, шу тариха бу заминда яшаётган халқни қарам қилиш сиёсати ётади. Бу — яқин ўтмишда, яъни собиқ иттифок даврида бошланган эмас, бу — азалдан бор гап.

Сиёсатчилар орасида гоҳ пинҳон, гоҳ ошкор бир суҳан айлиниб туради: «Евроосийга ким эғалик қилса, дунё тақдирини ўша ҳал қилади». Николас Спайкмен эса уни бир оз соддалаштириб, «Евроосий сув манбалари кимнинг қўлида бўлса, дунёни ўша бошқаради», дея баён этади. Очик айтганда, Сирдарё, Амударё ва Зарафшонни ким жиловлай олса, икки дарё ораси унинг измида бўлади, деган фикр бу.

Яқинда ижтимоий тармоқлардан бирида мавзуга яқин қизиқ бир фактга кўзим тушди. Унда шундай дейилади: ...1872 йил 14 ноябрда Туркистон генерал-губернатори Фон Кауфман император Александр II га: «Биз Орол ҳақида ўйлашимиз керак! — деб хат ёзади. — Шундай қилайликки, Амударё билан Сирдарёнинг суви пахтазорларда қуриб битсин! Оролга бўлса, Сибир дарёларини оқизган маъқул. Шунда биз Туркистонни ҳамisha қўлда тутиб турамыз. Ва Русияга қарам қилиб оламиз».

Мана шу сиёсат асрлар давомида ҳўкм сурди. Уч дарёга банд солиб, қурилган сув омборлари, қумга сингиб кетувчи Қорақум канали — шу сиёсат маҳсули. Оқибат, Орол денгизи қуриди. Иқлим ўзгариб, турли хасталиклар уричди. Пахта яккаҳўқимлиги тупроқни ўлдирди. Ернинг мелiorатив ҳолати ҳеч кимни ўйлантирмай қўйди. Ва энг мудҳиш томони, мустабид сиёсат оддий бир экинни мафкуралаштирди ва жамиятнинг унинг қўлига айлантирди...

Пахта сиёсати келтирган қулфатларни ёрқинроқ тасавур қилишга қўйидаги мисоллар ҳам қўмақлашиши мумкин.

Ўша замонлар ҳар йили ерга тонналаб пестицид ва гербицид солинган, гўза баргини тўқиш учун кўлдан-кўп дефолиант сепилган. Заҳриқотил эса гўза барги билан бирга аҳоли саломатлигини ҳам тўқиб кетган эди. Буни тасавур қилиш учун россиялик академик Владимир Соколов Вьетнамдаги кимёвий уруш ҳақида ёзган мақолани кўздан кечирши кифоя. «Вьетнамда биз аср инновати — нафақат халққа, балки унинг замини ва тирик мавжудотга қарши қиргинбаротга гувоҳ бўлдик, — деб ёзади у. — Табиатнинг жамики жонли азёсоғи нисбатан ваҳийларча қилинган чекис қабоҳатни қўриб, ёқа ушламаслик ҳеч мумкин эмас. Халқ иродасини синдира олмагач, босқинчи унинг яшаш манбаини

юқтирмаслик ва касалга қарши курашдан, яъни имминутет ҳосил қилиш қобилиятидан маҳрум бўлган. Бу қулфатни келтириб чиқарган яққо ягона омил — пахта якказиоратчилиги! Ва уни восита қилиб, заминга сепилган турли заҳриқотиллар эди, албатта!

Ўйлаб-ўйлаб, ҳайрон қолсан киши, қон ютиб, заҳар ютиб, мислсиз ҳосил етиштирарсан, аммо мағазинда кафанликка сурп топилмайди!

Хўш, бу адолатданими?!

IV

Таассуфки, пахта яккаҳўқимлиги мустақилиқдан кейин ҳам тўлиқ барҳам тогган эмас. Кечаги кунгача мактаб ўқувчилари, талабалар, ўқитувчино шифокорлар, умрида бусасасидан нарини кўрмаган қишлоқлардаги мунис ва мушгипар опа-сингилларнинг ҳаёти худди мустабидлик замонларидагидек далада ўтганини бугун кимдан яширамиз? Пахта мавсумида давлат идоралари, жамоат қорхоналари ва хусусий ишлаб чиқариш қўлинишни бекитишнинг иложи борми бугун?! Образли қилиб айтганда, биз маданий ўсимлик, деб атайдиган пахта турли сиёсий воситалар таъсирида гайринисоний бир «жазо машинаси»га айлантирилдики, у элнинг қосасини оқартириш ўрнига, шўрини қуритди. Қолаверса, пахта якказиоратчилиги мамлакатни нафақат бир қутбли аграр мамлакатга айлантиргани, балки уни етиштиришда репрессив усуллар қўлланилгани боис турли даражадаги халқро молиявий ва сиёсий қўлларига кам гирифтор этганини ва бу аҳоли турмушида мудҳиш из қолдирганини бугун яхши биламиз. Энг ёмони, иқтисодиётнинг маълум бир тармоқларга қарамлиги, бошқарувдаги ўжар консерватизм, техник ва маъмурий қоқоқлик бошқа оғир муаммоларни ҳам келтириб чиқарди. Хусусан, ишисизлик омилли улар орасидаги энг «қайноқ»ларидан бири бўлди. Хўш, нега бундай бўлди, тупроғига чўп сўксанг кўқарадиган,

«Тошкент текстиль» каби ўнлаб йирик қорхоналарнинг фаолияти тўхташи натижасида фақат пойтахтнинг ўзида 100 дан 200 мингтагача иш ўрни қисқариб кетди. Тўхтаб қолган қорхоналар ўрнини боса оладиган, одамларни иш билан таъминлайдиган янги ишлаб чиқаришлардан эса дарак бўлмади. Буларнинг устига, инвестициявий муҳитнинг ёмонлашуви, қолаверса, демографик «сакраш»лар мамлакатда миллионлаб ишсизларнинг пайдо бўлишига олиб келди. 2000-йилларга келиб эса нафақат дунё давлатлари, балки қўшнилариимиз билан ҳам муносабатларимизнинг совби бориши мамлакатни ниҳоят изоляциянизм — қоқиққа ўраниб қолиш ҳолатига олиб келди. Ва бу драматик хронология бизга мудом бир турдаги қарамликдан бошқа мутелик қучоғига сирғалиб тушганимизни аламли тарзда эслатиб туради.

Хуллас, жуда қисқа ва умумий тарзда зикр этилган ушбу жиҳатлар миллионлаб фуқароларимизни чет элда, қолганларини эса юқорида эслаганимиздай мустақил бўлган ҳам пахта далаларида меҳнат қилишга мажбур этди. Албатта, бу ўринда мен бировни айблаш фикридан йироқман. Зотан, мустақилликни қўлда тутиб қолиш, мустамақла сиёсати таъсиридан ҳалос бўлиш ҳеч қачон осон кечмаган. Ва яна, муаррихлар тилида айтганда, тарихий зарурат, деган дискурс-тушунчалар ҳам бор сиёсатда.

Писандага хожат йўқ. Нимага десангиз, айни шу омил, яъни тарихий зарурат беш йил олдин бошқарувга келган Шавкат Мирзиёев зиммасига ҳам оғир масъулият юқлади. Маҳаллий ва халқро экспертларнинг ўша маҳаллар «Мирзиёевга оғир иқтисодий ва сиёсий мерос қолди» деган қарашларини инкор қилмаган тарзда, шуни қўшимча қилишим мумкинки, янги раҳбар энди иқтисодиётни, одамлар турмуш тарзи, кайфияти тобора хиралашиб, нурсизланган бораётган жамиятда катализатор ролини бажариши керак эди. Ва тўла ишонч билан айта оламаники, Шавкат Миромонович бу вазифани қўтилганидан-да аъло даражада бажарди, бажараётир.

Ва ниҳоят, Шавкат Мирзиёев дадил амалга оширган яна бир энг муҳим жиҳат шукки, буни мен озодликка эришганимиздан кейинги буюк ва тарихий ислохот, деган бўлардим, пахта далаларига сочилиб кетган миллат болаларини эгитлардан қайтариб олди. Унинг эғилган боши, тупроққа қўришиб кетган кадр-қимматини тиклади... Мамлакат халқро ҳамжамият олдида «Болалар меҳнати», «Аёлларни оғир ва хатарли меҳнатга жалб қилиш», «Мажбурий меҳнат» деган таъна-дашномлар, исноддан қутулди, турли иқтисодий чекловлардан озод этилди.

V

Агар Мирзиёевни мақташ, қўқларга кўтариш керак бўлса, унинг миллат олдидаги шу хизматининг ўзи ҳам етиб ортади. Бироқ мени бир савол — «бизда янги даврда бу ишларни кўрадиган, баҳолайдиган ва кенг оммага тушунтириб берадиган қатлам — зиёлилар қатлами шаклланганими?» деган савол мудом ўйлантиради.

Афсуски, бундай ишларга деярли безъатибор бўлиб қолдик. Бу вазифаларимиз четда қолиб, қўнчилигимиз ижтимоий тармоқларда яширин имзо остида бир-биримизни бадном қилиш ва бундан пинҳона хузур-халоват топишни ўзимизга эп билиб ўтирибмиз. Қолганлар эса масаланинг моҳиятини тўлиқ англамай, нима ишлар бўлаётганини чуқур тушунмай, қора костюм-шимда, бўйнига машхур бренди бўйинбонни боғлаб, телевизорда ва турли минбарларда чумал маърузалар ўқиш билан банд.

Аммо ҳаётга чуқурроқ назар ташлайдиган, «одамларга шу керакми, ахир халқни шунча йил қуруқ гаплар билан, тупуруқсиз интервюлар билан бездириб юбормадикми?» дейдиган валломат топилмайди.

Ёпиқ жамиятлар нафақат турмушни, балки дунёқарашни ҳам турғунликка мубтало қилишини биз кўп қўрганмиз. Шу маънода гапирганда, бугун ҳам сезиларли тарзда жамиятда филистер — ўзини илмли сановчи тор фикрли кишилар қатлами шакланганини кўриш мумкин.

Маили, ҳозир гап бу хусусда эмас. Бошлаган мавзумимиз мамлакатимизда тизим ва одамлар турмушини бошқа кутбга кескин буриб юборган фавқуллода ислохотлар тўғрисида эди. Ва бу қилинаётган ишлар, гарчи бизнинг илмий жиаматчилигимиз, матбуотимиз назаридан четда қолаётган эса-да, халқро ҳамжамият буни зийраклик билан кузатиб турганини сезиш унчалик қийин эмас.

«Шавкат Мирзиёев Президент этиб сайлангандан бери ўтган йиллар мобайнида валютани либераллаштириш, мажбурий меҳнати бартараф қилиш ва чиқиш визасини бекор қилиш сингари кенг қамровли ислохотлар жараёнини бошлаб берди. Бу инвесторларни ҳам, аҳолини ҳам илҳомлантириб юборди...

...Мирзиёев ҳокимиятга келган пайт Ўзбекистон банкротлик жари ёқасига келиб қолган эди. 13 йил бош вазир бўлиб ишлаган прагматик иқтисодчи ва янги Президент Ўзбекистонни қўшниларга очиш ҳақда саводот-сотик ва чет эл инвестицияси йўлидаги тўсиқларни олиб ташлаш бўйича жадвал қадамлар қўйди. Ҳуқуқшунослар ва компаниялар наздида

ислохотлар жараёнининг жадаллиги ва кўп нарсаларни кўзлаётгани ҳамда пул сиёсати ва иқтисодийёт либераллаштирилган вақти-вақти билан хайратомуз бўлиб кўринди», деб ёзади «Россия ва Евроосиё» дастурининг тадқиқотчиси Кейт Маллинсон chathamhouse.org сайтыда эълон қилинган «Ўзбекистон Президенти қутилган ва катта умидларни рўёбга чиқара оладими?» («Can Uzbekistan's President Meet Raised Expectations?») номли мақоласида.

Ҳақиқатан ҳам, бугун жуда оддий гапга айланиб қолган кўп муаммолар ўз вақтида миллий инқироз даражасига кўтарилгани ҳали кўпчилигимизнинг ёдимиздан чиққан эмас. Биргина конвертация муаммоси туфайли қанча сарсон-саргардонликларни бошдан кечирмадик. Ёки ёпиқ сиёсат ортдан миғ йиллар кўни-кўшини яшаб келган қардошлар билан деярли юзқўрмас бўлиб кетишимизга оз қолгани ҳақида ўйлаш кишини мудом хавотирга солади. Эндилда минтақага очилиш, кўшилар билан муносабатларни «тўғрилаб олиш» ҳақида гапириш жуда жўн нарса. Бугун марра жуда юқори олинган: миллий жамиятларда интеграция-минтақа интеграцияси ҳақида гаплар, қаҳриқлар тез-тез қўлаққа чалина бошлади.

Бу, шубҳасиз, Марказий Осиёдаги метрополия давлат ҳисобланмиш Ўзбекистоннинг янги сиёсати билан бевосита боғлиқ.

«Илгари, — дейилади, — «Вестник Кавказа» интернет нашрида берилган «Шавкат Мирзиёевнинг 4 йиллик Президентлик даврида Ўзбекистонда қандай ўзгаришлар юз берди?» мақоласида. — Ўзбекистон деганда, биринчи навбатда, пахта ёдга келарди, ҳозир бундай эмас. Бугунги кунда Ўзбекистон 42 мамлакатта махсулот экспорт қилади, 2019 йилдан бошлаб янги 59 турдаги махсулот четга чиқарила бошланди. 2020 — 2030 йилларда Ўзбекистон Республикаси қишлоқ ҳўжалигини ривожлантириш стратегияси доирасида агробизнес юртиш учун қўлай муҳит яратиш дастури амалга оширилмоқда. Қишлоқ ҳўжалиги майдонларидан оқилна фойдаланиш, ҳосилдорликни ошириш ва етиштирилаётган экинларни диверсификация қилиш ижтимоий берадиган кластер тизими ташкил этилди. Ўзбекистон россиялик ва хитойлик ҳаммасблари билан қишлоқ ҳўжалигини янада ривожлантириш мақсадида илмий тадқиқотлар базасини яратмоқда, халқаро ташкилотлар эса Ўзбекистон ҳўкумати дастурларини амалга ошириш учун кредитлар ажратмоқда...».

Мана шу иқтисоднинг ўзиёқ Мирзиёев раҳбарлигида амалга оширилган ва оширилаётган ислохотларнинг самарасини аққол ибодат этган, назаримда. Энг муҳим далили эса бугун барча ўзининг ҳаётида кўриб турибди — мавсумий ташвишларимиздан бири бўлган «пахта» атамаси ҳаётимиздан аллақачон чиқиб кетди.

VI

Ақсарият ҳолларда бизда «халққа қайишиш», «эл қорига яраш, унга жонфидолик қилиш» каби бирикмалар пафосга тўйинган адабий матнларга зеб берувчи метафора сифатида ишлатиб келинди.

Тўғриси, деярли бадийий ўйдирмага айланиб қолган бу сифатларнинг воқеликдаги ифодасини жуда кам кўрганмиз. Мирзиёев эса буларни воқеликка айлантира олди.

Мен юқорида Нигерияда гаровга олинган 300 нафар норасида қизни, Қозоғистон чўлларида шахид кетган фарзандларимизга Президентнинг махзун муносабати ҳақида бекорга эсламадим. Зотан, шу воқеалар фонидида мамлакат ижтимоий-мафқуравий ва сиёсий ландшафтидаги бурилиш ёрқинроқ кўринади. Қолаверса, бугунгача беш босқичда амалга оширилган «Меҳр» лойиҳаси орқали жаҳоннинг уруш кетаётган ўтли-оловли нуқталаридан фуқароларимиз бўлган юзлаб аёллар ва болаларнинг Ватанга қайтарилиши ҳамда уларга тинч осуда яшашлари учун барча зарур шароитлар яратиб берилгани янги сиёсатда жамиятдаги муаммоларга янгича ракурсдан қараш тамойили қатъий кун тартибига кирганини кўрсатиб берди. Ҳолбуки, бунгача биз уларни, адашган, алданиб қолган кўплаб опа-сингилларимизни «Ватан хоинлари», «ортфурушлар» дея таҳқирлаш билангина чекланиб келдик.

Умуман олганда, Президентнинг масалага бундай кенг ва фалсафий нуқтаи назардан қарашига бошқа сабаблар ҳам туртки берган бўлиши мумкин. Бу ерда гап фақат меҳр-шафқат, давлатнинг ўз фуқароси олдидаги «оталарча кечиримлилиги» ҳақида, десак, моҳият кемтик қолиб кетаётгандек туюлади менга. Назаримда, Президент бу нуқтада масаланинг бошқа нозик жиҳатларини ҳам ҳисобга олгандай. Хусусан, кейинги пайтларда тадқиқотчилар томонидан оловли нуқталардаги террорчи тўдаларга қўшилиб қолганларнинг ҳаммаси ҳам мутаассиблар эмас, улар орасида чорасизликдан ёки алдов орқали гуруҳларга қўшилиб қолганлар ҳам бор. Ва бундайларнинг кўпчилиги уйини ташлаб чиқиб кетишига Ватанидаги адолатсизликлар, ишсизлик ва кун кўриш даражасининг ўта пастлиги сабаб бўлган, деган қарашлар тез-тез илгари сурилмоқда.

Масалан, Жорж Вашингтон университети қошидаги Европа, Россия ва Евроосиё тадқиқотлари институтининг «Марказий Осиё» дастури веб-

сайтида Марказий Осиёда Ислом дини тадқиқотчиси Ной Таккернинг (Noah Tucker) «Terrorism without a God: Reconsidering Radicalization and Counter-Radicalization Models in Central Asia» («Худосиз терроризм: Марказий Осиёдаги радикаллашув ва радикаллашувга қарши кураш моделларини қайта кўриб чиқиш») деб номланган тадқиқотида айни шу ҳақда сўз боради.

Тадқиқот сўзбосисида Марказий осийликларнинг Суриядаги урушга сафарбар қилинишига миссионерларнинг даъвати эмас, жамиятлардаги адолатсизлик сабаб бўлгани айтилади. Марказий Осиёдаги зўравон экстремизм дин рамзлари, риторикаси ва этиқоддан фойдаланишини инкор этмаган ҳолда, минтақадаги кишилар ижтимоий, сиёсий ёки шахсий муаммолардан келиб чиқиб радикаллашув ҳамда ўша муаммоларни радикал тарзда ҳал этишни таклиф этадиган гуруҳларга қўшилишига интилишини айтиб, диннинг зўравон экстремизмга сафарбар қилишдаги роли керагидан ортиқ баҳолаб юборилаётгани таъкидланади. Ной Таккер 2016 ва 2018 йилларда минтақа давлатларида ўтказган тадқиқоти натижалари ва француз олими Оливье Ройнинг Европада Суриядаги урушга жангариларни ёллаш амалиёти ҳақидаги фикрига асосланиб, «исломнинг радикаллашуви» эмас, «радикаллашувнинг исломлашиши» ҳақида гапириш кераклигини айтиди. Масаланинг ўта нозик бўлган бу жиҳати ҳақида ўйлаб кўришга, албатта, ҳар қандай ҳўкуматнинг ҳам сиёсий иродаси дош беролмайди. Кўпчилик давлатлар сиёсий элитаси бунга аллақачон узил-кесил чизик тортиб ҳам қўйишган: улар «адашганлар», «Ватан хоинлари», тамом вассалом!

Аммо гап тирик одамлар, шу заминда туғилиб ўсган юрт фуқаролари ҳақида кетар экан, уларнинг ҳақ-хўқуқлари, инсоний кадр-қиммати, қолаверса, хато йўлга етаклаган сабаблар моҳияти билан ҳам ҳисоблашиш керак бўлади, назаримда.

Мирзиёев шу йўлдан борди. Ўт-оловнинг ичида дарбадар кезиб юрган миллатдошларини бало домидан олиб чиқди, уларни эшитди, уларга меҳр берди. Бу давлатнинг, янги ҳўкуматнинг узоқни кўзлаган стратегиясини, бошқа муҳим жиҳатлари борми, буни тарих айтиди. Бироқ мен бу ўринда яна бир бошқа жиҳат ҳақида гапирмоқчиманки, у бошлаган мавзумизни тўлдиради, назаримда. Гап Президентнинг шахсияти, ўзлиги, кенг маънода айтганда, характери ҳақида. Ўтган асрнинг сўнггида биз Жиззах вилоятида бир сафда ишлаганмиз. У киши ҳоким, мен вилоят ташкилоти раҳбари. Бир кунги ярим тунда телефон бўлди. Шавкат Миромонович! Бундай воқеаларга ўрганиб қолганим учун оғринмадим. У бўғиқ ва тунд овозда гапирди: ухламаганимизнинг, тез идорага етиб келинг! Бордим. Ҳоким даргазаб эди. Мендан бугун чет эл ОАВларидан бирида чиққан мақолани ўқиган, ўқимаганимни сўради. Ўқимаганимни билгач, қўлидаги қоғозни узапти. Бу ўша мақоланинг нусхаси эди. Мақола бошдан оёқ ўтмишимиз, халқимиз тарихи, миллатимиз шаънини таҳқирловчи руҳда ёзилганди.

— Шу гаплар тўғрими, — деди у киши менга ва жавобни ҳам ўзи берди. — Асло ундай эмас! Бизнинг қандай миллат эканимиз, боболаримиз нималарга

керак, эътибор қилманг», деган жавоб бўлди...

Мен ўшанда Шавкат Миромоновични қайта кашф қилганман, ким билан ёнма-ён ишлаётганимни биллиб хайратланганман, қалбимда чексиз гурур туйганман. Ўйлайманки, ушбу воқеа мазмун-моҳиятига кўра, Президент нега бугун жангтоҳлардан фуқароларимизни олиб келаётгани, уйдан тирикчилик илинжида чиқиб ярим йўлда балога дучор бўлиб шахид фарзандларимиз ҳақида оғир «оҳ» тортиб гапириши ва яна нега кейинги пайтларда хорижда мардикор бўлиб юрган болаларимизни тезроқ уйга — Ватанга қайтариш зарурлиги тўғрисида бот-бот кўйиниб гапирётгани сабабларини очиб беришга хизмат қилиши мумкин. Ва яна ўйлайманки, ушбу омил бу ўринда тадқиқотчиларга бошқа турли сиёсий концепциялару стратегияларни кавлаштириб юришга ўрин қолдирмаслиги ҳам мумкин.

VII

Ўзбекистон ижтимоий-сиёсий тизимида «оханг» — акцент ўзгарганини бир бутун қилиб, одамларга, уларнинг тақдирига бўлган қараш бошқа томонга йўналгани билангина ифодалаш, эҳтимол, камлик қилар. Нега десангиз,

қодир бўлганига тарих гувоҳ. Ўзбек халқини таҳқирлашга, номини қора қилишга ҳеч кимга ҳўққ берилмаган. Буни мен шу элнинг бир фарзанди сифатида айтяпман. Керак бўлса, бу ишинг ортида турганлар билан юзма-юз урчаша ҳам тайёрман. Бизнинг жафоқаш ва жўмард халқимиз бундай чиркин итдаолардан юқори туради. Ундайларга муносиб жавоб беришимиз керак. Зеро, бизнинг кимлигимизни, қандай шавкатли, тарихда доим ўзининг гапини айтиб келган миллат эканлигимизни бисин ва кейинги сафар биз ҳақимизда ўйлаб гапирсин. Ўша кеча тонггача у киши билан бирга мақолага жавоб тайёрладик. Эрталаб Шавкат Миромонович пойтахт билан гаплашди. Бироқ марказдан «майда-чўйда гапларга аралашмаслик

бундай кўтаринки янгилинишлар бугун барча жабаҳларда олиб борилмоқда ва мамлакат ҳаётида мўътадилликдан хийла юқори бўлган динамикани таъминламоқда. Жамият ҳаётининг барча қатламларида фақулдада «тиғиз» олиб борилаётган ҳаракатлар натижаси сезиларли. Узоқ йиллар турғун турган жамият бу илқиликни дарров пайқайди. Одамлар давлатнинг амалга ошираётган сиёсатининг самимийлигини ҳаётида, турмушда ҳис қилаяпти ва буни ҳозир ҳар қадамда эътироф этмоқда.

Кези келганда шуни айтиш керакки, ўйланган гоғлар ифодасини кундалик турмушда кўриш, сезиш вақт талаб қиладиган масала. Бироқ Президент Мирзиёев жамиятни ривожлантиришда дунёнинг бирор-бир мамлақати давлатчилиги амалиётида бўлмаган тажрибаларга қўл урди ва уларнинг самарали усул эканини исботлаб берди. Бугун ислохотлар жараёнининг локомотивиға айланган секторлар тизими шулардан бири бўлиб ҳаётимизга кириб келди. Қолаверса, жамиятда камбағаллик ва ишсизликка барҳам беришни кўзда тутувчи, аҳолининг энг қийналган, шароити оғир қатламларини қамраб олувчи «дафтарлар» тизими ҳам, мазмун-моҳиятига кўра, жуда содда ва шу билан бирга, самарали усул экани аллақачон исботланди.

«Аёллар дафтари» тизими доирасида бевосита иштирокчи, қолаверса, шу жараёнларнинг ичидаги масуъл сифатида шуни айтманки, мазукур тажриба узок йиллар назардан четда қолиб келган, на турмуши, на саломатлиги ва на одамларга ўхшаб яшашига оддийгина шароитни ҳам яратиб беролмаганимиз минглаб опа-сингилларимизнинг ҳаётига нур олиб кирди. Бугун давлат жамиятда камбағалликни қисқартириш, аҳолига муносиб турмуш тарзи яратиш мақсадида фақат «Аёллар дафтари» тизими учун уч триллион сўмдан ортиқ маблағ ажратди. Бундай

ҳодиса Ўзбекистон тарихида ҳеч қачон бўлган эмас. Илгарилари бир вилоятдаги сой устига бундайроқ кўприк курсак ёки врачлик амбулаториясини ишга туширсак, қанча шов-шув қилар эдик. Барча телеканаллар, расмий матбуот саҳифалари шу воқеалар тафсилоти билан тўлиб кетарди.

Бугун ундай эмас. Ҳаммаси ўз йўлида, тартиб билан олиб борилаётир. Ортиққа ҳажонга берилиш, қарсақбозлигу мадҳбозликлар йўқ. Барчаси ўзи шундай бўлиши керак бўлган ишлардек шовқин-суронсиз бажарилмоқда. Ва бунга кўникиб ҳам қолдик. Шу сабаб мен ҳозир мазукур лойиҳа орқали амалга оширилаётган ишлар кўламини кўрсатувчи тафсилотларни бирма-бир санаб, вақтингизни олмоқчи эмасман. Фақат бу хайрли ишларнинг ижобати сифатида бир мисолни келтираман.

Яқинда матбуотда Сурхондарё вилоятининг Олтинсой туманида яшовчи Насиба Атамуродованинг Президентга ёзган мактуби эълон қилинди. Ўз мактубида у Юртбошимизга шундай мурожаат қилади: «...Ижозат берсангиз, Сизга бир фарзанд ўз отасига ҳўрматини изхор этгандай мурожаат қилсам. Зотан, Сиз менга отам, туғишганларим қилолмаган яхшиликни, беролмаган меҳрни бердингиз. Ҳаётга, яшашга бўлган қарашларимни ўзгартирддингиз. Мен энди ҳечман кўрқмай яшайман. Биламанки, мен ташлаб қўйилмаганман, ортимизда Сиздек суянчимиз ва меҳрибонимиз бор».

Энида ота-онаси, туғишганлари бўла туриб, икки ногирон боласи билан уй дейишга арзимайдиган қулбада эски шолча устида болаларини бағрига босганча дунё кўзига қоронғу бўлган, ишсиз, деярли жамиятдан суриб чиқарилган бир муштипарнинг «Аёллар дафтари» доирасида Президентимиз томонидан барча жиҳозларга эга бўлган уй билан таъминлангани, доимий даромад манбаига эга бўлганидаги қувончини сўз билан ифодалаш қийин, албатта. Энди айтинг, шундай ҳолатдаги меҳрга зор, ёрдамга маҳтал бир кўнглининг диддан чиқарган гапларини ким самимий эмас, деб инкор эта олади?!

Бугун мамлакатимизда Насибага ўхшаган, шароити оғир, ёрдамга муҳтож тўрт юз мингдан ошиб хотин-қизлар рўйхатга олинган. Бунинг учун Президентимиз топшириғи билан ташкил этилган иши гуруҳ республика бўйича олти ярим миллиондан ортиқ хонадонларга бирма-бир кириб, шароитни, мавжуд аҳволни ўрганиб чиқди. Рўйхатга киритилган хотин-қизлар билан индивидуал ишлаш, уларни камбағаллик ва чорасизлик ботқонидан чиқаришнинг аниқ механизмлари амалиётга татбиқ этилди. Айни кунларда кўзланган мақсадга эришиш учун астойдил ҳаракат қилинмоқда. Бу юз минглаб тақдир синовлари, турмуш ва рўзгорнинг оғир юқидан қадди эгилиб қолган мунис ва муҳтарам опа-сингилларимизнинг елкаларига офтоб тегади, дегандир. Шунча фуқаро ҳаётдан, кўраётган кундан рози бўлиб яшайди, дегандир.

Бир нарса хайратланарлики, одам эътибор бермаска, атрофида кечаётган ҳаётга жиҳиди назар ташламаса, ҳаммаси жойида кетаётгандек умри ўтавераркан. Шундоққина ёнгинасида куни ўтмай қиналаётган, ҳатто яшашга уйи йўқлигидан ертўраларда, ташландиқ қулбаларда кун кеираётган, арзиманган касаллик билан, қўли катталиғи боис, ўнлаб йиллардан буён олишиб ранги сомон бўлиб қолган, ҳатто ўлиб кетаётган одамлар борлиғи ҳақида ўйлаб ҳам қўлимас экан. Атрофида минглаб чорасиз етим-есирлар Яратганга нола қилиб, тунни тонгга улаётганини билмас экан...

Президент Мирзиёев иш бошлаган илк кундан эътиборни шу жиҳатга — халқнинг ҳаётига, турмушига чуқур назар солишдан бошлади. Шу ўринда мен бир фикрни айтиб кетишни истардимки, кўпчилик «дўстларимиз» бугун олиб борилаётган ишларни қасддан баъзи сиёсий воқеалар билан боғлашга, Президентни шу орқали «очко» олмақчи, дея иддао қилишга уринишади. Лекин факт шунки, у бу ишларга бугун эмас, вазифага киришмасдан олдин бел боғлаган эди. Турли гуруҳлар бурчак-бурчак бўлиб пинҳона шивир-шивирлар авж олган 2016 йилдаёқ Мирзиёев мамлакатда тинчлик ва хотиржамликни мустаҳкамлаш, одамларнинг, айниқса, аёллар ва ёшлар турмуш тарзи ҳақида жиҳиди ўйлаб кўриш ҳақида гапирган эди. Вазифага киришгач эса биринчи қўл урган йирик амали шу бўлди.

Мана шу ўтли истак ортидан жамиятда ва бошқарув платформасида «Темир дафтар», «Аёллар дафтари» ва «Ёшлар дафтари» деган атама — истилоҳ пайдо бўлди. Дунё давлатчилиги ва жамиятшунослиги илмида учрамайдиган бу ноёб тизим бугун ўз «сўзи»ни айта бошлади. Мен ўзим

бевосита «Аёллар дафтари» тизимининг «ичида» бўлганим учун у орқали амалга оширилган улкан ишлар, хайрли ҳаракатларни сизга рақам ва курсаткичлар орқали қисқасгина баён этиб беришим мумкин.

Мана, эътибор қаратинг: бугунгача мамлакатимизда «Аёллар дафтари»га киритилган 432781 нафар хотин-қизнинг 246309 нафари (56,9 фоизи)нинг муаммоси ҳал этилишига, шу жумладан, ижтимоий ҳимояга муҳтож, ишсиз бўлган 253210 нафар хотин-қизнинг 208975 нафари (82,5 фоизи)нинг бандлиги таъминланишига эришилди. Бу шунча хонадоннинг чирои ёрқинроқ порлади, шунча одамнинг қалбига яшаш шавқи пайдо бўлди, ҳаётдан розилиғи ортди, дегани.

Юқорида айтганимдек, Президент бу борадаги ишларни урдалаш учун уч триллион сўмдан ошиб маблағ ажратди! Бир томонда глобал иқтисодий инқироз, иккинчи томондан пандемия, қолаверса, ўтган йили ҳаётимизда юз берган табиий фалокатлар талафотлари батамом битиб улгурмаган бир шароитда бунча маблағ, ҳаракат, энг муҳими, шу ишларга истагу иштиёқ қайдан пайдо бўлаётир?! Нима, бу ишлар ўз-ўзиндан бўлади, деб ўйлайсизми? Ҳаётда ҳеч бир нарса ўз-ўзиндан бўлиб қолмайди. Бедорлик, уйқусиз тунлар, азоб-уқубат ва захматлар ҳосиласи сифатида юзага келади — Тинчлик ҳам, Ободлик ҳам, Тараққиёт ҳам, Халқ фаровонлиғи ҳам.

Қолаверса, бугунги тўлғам, нотинч ва таҳликали замонда бунга эришиш осон иш эмас. Лекин бу ишлар бўлмоқда, илгаригидек қоғозлардаги ҳисобот тарзида эмас, кўз ўнгимизда юз бермоқда. Эндилда ишсиз ва даромадсиз қолиб, қайга бошини уришни билмай юрган, бугун эса ишли бўлиб, рўзгорини тебратётган муштипар опа-сингилларимизнинг дилтортар хангомаларини ҳар қадамда эшитиш мумкин. Неча йиллар тўшақда михланиб ётган, қаровчисиз ва кўмаксиз, етим жигарбандларининг мунгли қароқларига боқолмай нигоҳлари ерга қадалиб қолган, минглаб дардларига даво топаган, тақдир синовлари ҳам қилган елкалари бир меҳрибон кўл тафтидан осийиш ва рағбат олган маъсумларимизнинг кўзларида ҳаётга, яшашга иштиёқ уйғонганини сезишингиз қўп қийин эмас.

Мен Президент Шавкат Мирзиёев билан узоқ йиллар елкадош бўлиб ишлаётган одам, қолаверса, бир сиёсатшунос сифатида у кишининг шу Ватанини, Миллатни қандай севгани, ардоқлашини ибодт этиб бера оладиган яна кўп мисоллар келтиришим мумкин. Лекин бу ишларни оддий одамларнинг ўзлари кўриб, ҳаётларида ҳис қилиб турганларида бунга ҳожат борми?!

VIII

Имом Фаззолий «Ҳамма тўфону бало-қазолар ҳаётимизни бузиш учун келмайди, уларнинг баъзилари йўлимизни тозалаш учундир» дейди.

Шу маънода, кейинги йилларда кўрган-кечирганларимиз — оғир синовлар бизни бир миллат сифатида бирлаштирди, ҳаётимизда учрайдиган бефарқлик, томир отиб кетган худбинлик каби иллатларнинг томирини қирқди, қалбларимизда бир-биримизга нисбатан меҳрни парварши этди, десам янглишмаган бўламан. Буни ўтган йили содир бўлган воқеалар, қолаверса, бугун ҳам тинмаган, давом этаётган пандемия шароити мисолларида одамларимизнинг бир тану бир жон бўлиб ҳаракатга келганида кўриш мумкин эди. Ва бу миллатнинг бир бутунлигини, жипислигини худди ўлчаничдек аниқ ифодалаб берди.

Бугун ҳам улаётган кунларимиз осон кечмоқда, деб ҳеч ким айтмайди. Турли қийинчиликлар, ечилиши керак бўлган муаммолар ҳали ҳам бор. Бироқ масаланинг кишини хурсанд қиладиган томони шундаки, эндилда одамларга — халққа нисбатан қарашлар ўзгарди.

Инсоннинг инсондек яшашга ҳаққи борлиғига, энг муҳим жиҳат — адолат нуқтаи назаридан қарала бошланди ва бу қараш давлат сиёсатининг устувор йўналиши даражасига кўтарилди. Бу эса барча сиёсий ва мафқуравий қарашлардан кўра аълоси, асосийсидир.

Мудом Ватан ва Миллат қайғуси билан ёнган Шавкат Мирзиёев шу йўлни — халқнинг барча кесимлардаги озодлиғи йўлини танлади. Зикр этилган жараён ва ҳаракатлар эса буюк инсонпарвар ва миллатпарварни, чин маънода, Миллат Лидери сифатида тарих саҳнасиға олиб чиқмоқда. Унинг эзгу ислохотлари билан эса янги Ўзбекистоннинг шонли тарихи, инсонийлик билан йўғрилган тараққиёти саҳифалари битилмоқда.

